

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinis skundas dėl nurodyto Bendrojo Teismo sprendimo iš esmės grindžiamas šiais motyvais:

1. Pirmiausia apeliante kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis iškreipė faktus ir įrodymus. Jos teigimu, Bendrasis Teismas klaidingai manė, jog visuotinai žinoma, kad žodis „restore“ turi tiesioginę medicininę prasmę. Byloje nebuvo ginčijama tik tai, kad „restore“ reikėtų versti kaip „atstatyti“. Tačiau iš to neišplaukia ryšys su medicina. Įrodymai buvo iškraipyti dėl to, kad Bendrasis Teismas savo nuomonę pagrindė pateiktomis ištraukomis iš žodynų. Iš šių ištraukų matyti, kad „restore“ savaime neturi jokios medicininės reikšmės, tačiau yra daugiareikšmė sąvoka, kurią galima suprasti įvairiai, atsižvelgiant į jos vartojimo kontekstą. Taigi negalima manyti, kad minėta prasmė yra visuotinai žinoma ir jos nereikia įrodinėti.
2. Antra, apeliante teigia, kad buvo pažeistas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktas. Jos nuomone, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą pripažinęs prekių ženklą RESTORE apibūdinančia nuoroda. Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sąlyga yra tai, kad pateiktą registruoti žymenį turi būti galima naudoti prekyboje prekių rūšiai ar kitoms charakteristikoms „žymėti“. Pagal Teisingumo Teismo praktiką pateikto registruoti žymens apibūdinamasis pobūdis turi „akivaizdžiai“ matytis ir pats žodis turi turėti apibūdinamąją prasmę.

Iš paties veiksmožodžio „restore“ neišplaukia jokia nuoroda į nurodytų prekių rūšį, kokybę ar paskirtį. Tik vartojamas kartu su vienu ar keliais daiktavardžiais (pvz., „restore one's health“) veiksmožodis „rektore“ atlieka apibūdinamąją funkciją. Pagal Teisingumo Teismo praktiką nepakanka prielaidos, kad ryšys su medicina išplaukia iš aplinkybių, nes tam dar būtini visuomenės veiksmai, kuriais būtų ledomos interpretavimo pastangos. Ryšį su medicina galima būtų įžvelgti tik pridėjus, pvz., žodį „health“, kurio nagrinėjamu atveju nėra. Vietoje pateikto registruoti prekių ženklo RESTORE tiek Apeliacinė taryba, tiek Bendrasis Teismas nagrinėjo prekių ženklą RESTORE SOMEONE'S HEALTH.

3. Trečia, apeliante teigia, kad buvo pažeistas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktas. Nepaisydama taikytinų teisės nuostatų, Apeliacinė taryba pripažino prekių ženklą RESTORE neturintčiu skiriamojo požymio žymeniu ir todėl klaidingai atsisakė jį registruoti. Apeliantės nuomone, Apeliacinė taryba ir Bendrasis Teismas taip pat atsisakė pripažinti bet kokį pateikto registruoti prekių ženklo

RESTORE skiriamąjį požymį, atsižvelgdami į jo tariamą apibūdinamąjį pobūdį. Tam prieštaraujama jau antrojo apeliacinio skundo pagrindo motyvuose.

Skundžiamo sprendimo taip pat negalima grįsti „papildomu motyvu“ dėl bet kokio skiriamojo požymio nebuvimo (sprendimo 52–54 punktai). Šį motyvą sudaro tik tautologinio argumento, kad apibūdinamasis prekių ženklas niekada neturi skiriamojo požymio, kartojimas. Apibūdinamojo pobūdžio nepatvirtina ir tai, kad vartotojai nesitiki rasti ant medicinos produkto jo funkcijų aprašymo, net ir vienu žodžiu.

4. Ketvirta, apeliante nurodo, Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antro sakinio pažeidimą. Jos teigimu, apeliacinė taryba iš esmės grindė savo sprendimą ištraukomis iš žodynų, kurios nebuvo prieinamos apeliantei ir dėl kurių ji negalėjo pareikšti nuomonės. Taigi buvo pažeista apeliantės teisė būti išklausytai, nes pagal Teisingumo Teismo praktiką sprendimą galima grįsti tik aplinkybėmis, dėl kurių šalys galėjo išdėstyti savo nuomonę. Remiantis Teisingumo Teismo praktika, Apeliacinė taryba nuomonės pareiškimo tikslu privalo atskleisti aplinkybes, kurias ji išsiaiškino savo iniciatyva ir kuriomis ketina grįsti savo sprendimą. Šiuo klausimu Apeliacinė taryba lemiamu procedūros momentu neatskleidė jos turimas ištraukas iš žodynų ir taip pažeidė apeliantės teisę būti išklausytai.
5. Penkta, apeliante skundžia vienodo požiūrio principo pažeidimą. Jos teigimu, Apeliacinė taryba nepaisė Teisingumo Teismo praktikos ir neatsižvelgė į ankstesnes registracijas ir į savo registravimo praktiką. Apeliante supranta, kad šis principas susijęs su teisėtumo principo laikymusi. Tačiau vien nuorodos į šį principą nepakanka, norint nepaisyti vienodo požiūrio principo. Atvirksčiai, reikėjo konkrečiai nurodyti, kodėl ankstesnės registracijos savaime laikytinos neteisėtomis.

2012 m. sausio 17 d. Krajský súd v Prešove (Slovakija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Katarína Hassová prieš Rastislav Petrík, Blanka Holingová

(Byla C-22/12)

(2012/C 98/22)

Proceso kalba: slovakų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Krajský súd v Prešove (Slovakija)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Katarína Hassová

Atsakovai: Rastislav Petrík, Blanka Holingová

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1990 m. gegužės 14 d. Trečiosios Tarybos direktyvos 90/232/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, suderinimo ⁽¹⁾, 1 straipsnio pirma pastraipa kartu su Direktyvos 72/166/EEB ⁽²⁾ 3 straipsnio 1 dalimi turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama nacionalinės teisės nuostata (kaip antai įtvirtinta Įstatymo Nr. 381/2001 dėl privalomojo atsakomybės draudimo sutarčių dėl žalos, atsiradusios dėl motorinių transporto priemonių naudojimo, 4 straipsnyje ir (Čekijos Respublikos) Įstatymo Nr. 168/1999 dėl atsakomybės už žalą, atsiradusią dėl transporto priemonių naudojimo, draudimo, 6 straipsnyje), pagal kurią civilinė atsakomybė, kylanti naudojant motorines transporto priemones, neapima neturtinės žalos, įvertintos pinigine išraiška, kurią patyrė eismo įvykių naudojant motorines transporto priemones aukų išlaikytiniai (maitintojo netekę asmenys)?
2. Tuo atveju, jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta, kad minėta nacionalinės teisės nuostata neprieštarauja Bendrijos teisei, ar Įstatymo Nr. 381/2001 dėl privalomojo atsakomybės draudimo sutarčių dėl žalos, atsiradusios dėl motorinių transporto priemonių naudojimo, 4 straipsnio 1, 2 ir 4 dalių ir (Čekijos Respublikos) Įstatymo Nr. 168/1999 dėl atsakomybės už žalą, atsiradusią dėl transporto priemonių naudojimo, draudimo, 6 straipsnio nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas nedraudžiama, jog nacionalinis teismas, remdamasis Tarybos direktyvos 90/232/EEB <...> 1 straipsnio pirma pastraipa, kartu su Direktyvos 72/166/EEB 3 straipsnio 1 dalimi, pripažintų eismo įvykių naudojant motorines transporto priemones aukų išlaikytiniams (maitintojo netekusiems asmenims), kaip nukentėjusiesiems, teisę į neturtinės žalos atlyginimą, įskaitant ir piniginę kompensaciją?

⁽¹⁾ OL L 129, p. 33.

⁽²⁾ 1972 m. balandžio 24 d. Tarybos direktyva dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo įgyvendinimu, suderinimo (OL L 103, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 10).

2012 m. sausio 18 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje X BV prieš Staatssecretaris van Financiën

(Byla C-24/12)

(2012/C 98/23)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: X BV

Kita kasacinio proceso šalis: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciniai klausimai

1. Ar siekiant taikyti EB 56 straipsnį (dabar — SESV 63 straipsnis) nuosava UŠT gali būti laikoma trečiaja šalimi, todėl kapitalo judėjimo tarp valstybės narės ir jai priklausiančios UŠT atveju galima remtis EB 56 straipsniu?
- 2.a) Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar atsakant į klausimą, ar siekiant taikyti EB 57 straipsnio 1 dalį (dabar — SESV 64 straipsnio 1 dalis) yra mokesčio padidinimas, nagrinėjamu atveju, kai 2002 m. sausio 1 d., palyginti su 1993 m., mokesčio prie šaltinio už dividendus už akcijas, kuriuos Nyderlanduose įsteigta dukterinė bendrovė išmoka Nyderlandų Antiluose įsteigta savo holdingo bendrovei, tarifas buvo padidintas nuo 7,5 % arba 5 % iki 8,3 %, svarbu tik Nyderlandų mokesčio prie šaltinio tarifo padidinimas ir ar reikia atsižvelgti ir į tai, jog Nyderlandų Antilų valdžios institucijos — atsižvelgdamos į Nyderlandų mokesčio prie šaltinio tarifo padidinimą — nuo 2002 m. sausio 1 d. atleidžia nuo mokesčio dividendus už akcijas, kuriuos išmoka Nyderlanduose įsteigta dukterinė bendrovė, nors prieš tai šie dividendai buvo įtraukiami į pelną, apmokestinamą nuo 2,4 % iki 3 % arba 5,5 % dydžio mokesčio tarifu?
- 2.b) Jeigu svarbu ir mokesčio sumažinimas Nyderlandų Antiluose, kurią lemia 2a) klausime nurodyto dividendų už akcijas atleidimo nuo mokesčio nustatymas, ar taip pat reikia atsižvelgti į Nyderlandų Antilų įgyvendinimo nuostatas (šiuo atveju — Nyderlandų Antilų nutarimų praktiką), kurios galbūt lėmė tai, kad iki 2002 m. sausio 1 d. — ir jau 1993 m. — faktiškai mokėtinas mokeskis už dividendus, kuriuos išmoka Nyderlanduose įsteigta dukterinė bendrovė, buvo gerokai mažesnis nei 8,3 %?